

בפורים. אלו הם ראשים של כלם. פדגמא שלהם נאמר (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם. (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי כרא אלה. (במדבר א) שאו את ראש כל עדת בני ישראל.

שאו שערים ראשיכם. שערים אלו הם חמשים שערים של בינה, שהיא ישיבה של מעלה. ושאו פתחי עולם - של ישיבה של מטה. שכל מי שמשתדל בתורה, לבסוף מתנשא. זהו שכתוב (משלי ו) אם נבלת בהתנשא. ובארוהו בעלי המשנה, כל המנבל עצמו על דברי תורה, לסוף מתנשא, ויבא מלך הפבוד, ואין כבוד אלא תורה.

מבאן, מי שלומד תורה שנקראת כבוד, נקרא מלך. ולא תאמר באותו עולם הבא ולא יותר - אלא מלך בשני עולמות, בדמות רבנו. ומשום זה כפול הפסוק פעמים. אחת - מי זה מלך הפבוד. שתיים - מי הוא זה מלך הפבוד. שאו שערים ראשיכם, מהו ראשיכם? פעמים. אלו חיות המרפבה העליונה, וחיות המרפבה התחתונה. ובחבור הקדמון.

(ע"כ רעיא מהימנא).

רבי שמעון פתח פסוק ואמר, שאו שערים ראשיכם וגו'. פסוק זה בארוהו ונתבאר. אבל שאו שערים ראשיכם - אלו הם שערים עליונים, שערים של שכל עליון, ואלו חמשים שערים. ראשיכם - אלו הראשים מי הם? אלא כל אחד ואחד יש לו ראש להתפשט ולעלות זה בזה ולהפלל זה בזה.

מצאנו בספרו של חנוך: שאו שערים - אלו הם שערים שלמטה מהאבות, ואלו שלשה אחרונים.

ראשיכם - אלו הם ראשי אלפי ישראל, ואלו האבות העליונים, ואלו ראשים של אותם שערים. ומשום אלו שהם אופנים, שסובבים ונוטלים אותם על כתפיהם, אומרים שאו שערים ראשיכם.

עליהו, אינון דאקדימו בקדמימא, אתקריאו בפורים. אלין אינון רישין דכלהו. פגוונא דלהון אתמר (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם. (ישעיה מ) שאו מרום עיניכם וראו מי כרא אלה. (במדבר א) שאו את ראש כל עדת בני ישראל.

שאו שערים ראשיכם. שערים אלין, אינון חמשין תרעין דבינה. דאיהי מתיבתא דלעילא. ושאו פתחי עולם, דמתיבתא תתאה, דכל מאן דאשתדל באורייתא לסוף מתנשא. הדא הוא דכתיב, (משלי ו) אם נבלת בהתנשא. ואוקמוה מארי מתניתין, כל המנבל עצמו על דברי תורה, לסוף מתנשא, ויבא מלך הפבוד, ולית כבוד אלא תורה. מהבא, מאן דילין אורייתא דאתקריאת כבוד, אקרי מלך. ולא תימא בההוא עלמא דאתי ולא יתיר,

אלא מלך בתרין עלמין, בדיוקנא דמאריה. ובגין דא כפול פסוקא תרין זמנין, חד מי זה מלך הפבוד. תגיינא מי הוא זה מלך הפבוד. שאו שערים ראשיכם, מאי ראשיכם תרין זמנין. אינון חיון דמרפבתא עלאה, וחיון דמרפבתא תתאה. ובחבורא נקמא (ע"כ רעיא מהימנא).

רבי שמעון פתח קרא ואמר, שאו שערים ראשיכם וגו'. האי קרא אוקמוה ואתמר. אבל שאו שערים ראשיכם, אלין אינון תרעין עלאין, תרעין דסכלתנו עלאה. ואינון חמשין תרעין. ראשיכם, אינון ראשים מאן אינון. אלא, כל חד וחד, אית ליה רישא לאתפשטא ולמיעל דא בדא, ולאכללא דא בדא.

אשכחנא בספרא דחנוך, שאו שערים, אלין אינון תרעין דלתתא מאבהן, ואינון תלתא בתראין. ראשיכם: אלין אינון ראשי אלפי ישראל, ואינון אבהן עלאי, ואינון ראשין דאינון תרעין. ובגין אלין דאינון אופנים, דסחרן ונטלין לון על פתפייהו, אמרי

שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, שָׂאוּ לְמֶאן. לְרָאשֵׁיכֶם. דְּאִינוּן רָאשֵׁין עַלְיֵיכוּ, וְשִׁלְטָנִין עַלְיֵיכוּ, וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם. אֵלִין אִמְהָן וְאַרְבַּע אִינוּן דְּלִתְפָּא.

וְיִבּוּא מְלָךְ הַכְּבוֹד, דָּא מְלָכָא עֲלָאָה דְכֻלָּא, דְּאִיהוּ מְלָךְ מֵהֵוּא כְּבוֹד, דְּנִהִיר לְסִיְהָרָא, וּמֶאן אִיהוּ. יֵי צְבָאוֹת. וְיִבּוּא, לְאֵן אַתְר. לְמִיעַל אֹרִייתָא בְּאַרוּנָא, בְּחִבּוּרָא חֲדָא, כְּדָקָא יָאוּת. וְכִיּוֹן דְּהָאֵי עָאל לְאַתְרִיהָ, כְּדִין אֹרִייתָא עָאל בְּאַרוּנָא. וְאַתְחַבֵּר חִבּוּרָא חֲדָא, אֹרִייתָא עֲלָאָה, בְּאַוּרִייתָא (דף ו"ד ע"א) דְּבַעַל פֶּה, מִתְחַבְּרוּ לְפָרְשָׁא מִלִּין סְתִימִין.

אִימְרִי. בְּשַׁבְעַתֵּיכֶם. לְמַנְיָנָא דְאַתּוֹן מוֹנִין. דְּכֻכַּל שְׁעֵתָא דִּישְׂרָאֵל עֲבָדִין חוּשְׁבָנִין לְיַרְחִין וְזַמְנִין, קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אַתְקִין תִּיבָה גוֹ אִינוּן רְקִיעִין, וְאַעֲבַר פְּרוּזָא, הָא בְּנֵי לְתַתָּא, קַדְשׁוֹ יִרְחָא, קַדְשׁוֹ זְמַנָּא, אַתְקַדְשׁוּ כָּלְכוּ לְעִילָא. וְעָבִיד לְכָל חִילֵי דְבִשְׁמִיָּא, דְּמִתְקַדְשִׁין כְּחֲדָא בְּעַמָּא קְדִישָׁא, וְכֻלְהוּ נְטִירֵי כְּחֲדָא, נְטִירָא חֲדָא, וְעַל דָּא בְּשַׁבְעַתֵּיכֶם, לְמַנְיָנָא דְאַתּוֹן מוֹנִין אִינוּן שְׁבַע שַׁבְּתוֹת.

וְכַדִּין מְשִׁיף קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מְשִׁיכוּ דְשַׁבַּע דְרַגִּין לְתַתָּא, בְּהֵוּא דְרַגָּא דְאַתְאֲחַד בְּהוּ, בְּאִינוּן שְׁבַע שַׁבְּתוֹת. (ס"א בְּאִינוּן שְׁבַע שַׁבְּתוֹת. וְכַדִּין מְשִׁיף קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מְשִׁיכוּ דְשַׁבַּע דְרַגִּין דְלְעִילָא, בְּהֵוּא דְרַגָּא לְתַתָּא דְאַתְאֲחַד בְּאִינוּן שְׁבַע שַׁבְּתוֹת). וְאִי תִימָא, וְהָא שִׁיתָא אִינוּן וְלֹא יִתִיר. אָלָא כְּדִין אִימָא יִתְבָּא עַל אֲפֻרֹחִין, וְאַשְׁתַּכַּחַת רְבִיעָא עַלְיָהּ. וְאַנְן מְפָרְחִין לָהּ, וְנִטְלִין אִינוּן שִׁית בְּנִין. בְּהָאֵי דְרַגָּא דְלְתַתָּא, לְקִימָא דְכְּתִיב, (דברים כב) שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים וְגו'.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר, בְּהָאֵי יוּמָא, לֹא נִטְלִין

שָׂאוּ, לְמִי? לְרָאשֵׁיכֶם. שְׂאוּ רָאשֵׁים עַלְיֵיכֶם וְשׁוֹלְטִים עַלְיֵיכֶם. וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם - אֵלוּ הָאִמְהוֹת, וְאַרְבַּע הֵן שְׁלֹמֶטָה.

וְיִבּוּא מְלָךְ הַכְּבוֹד - זֶה הַמְּלָךְ הַעֲלִיּוֹן שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהוּא מְלָךְ מְאוֹתוֹ כְּבוֹד, שְׂמַאִיר לְלִבְנָהּ. וּמִי הוּא? ה' צְבָאוֹת. וְיִבּוּא, לְאִיזָה מְקוֹם? לְהַכְּנִים הַתּוֹרָה בְּאַרוּן, בְּחִבּוּר אֶחָד כְּמוֹ שְׂרָאוּי. וְכִיּוֹן שְׂזָה נִכְנַס לְמְקוֹמוֹ, אִזְ הַתּוֹרָה נִכְנַסַת בְּאַרוּן, וּמִתְחַבֵּר חִבּוּר אֶחָד, תּוֹרָה עֲלִיוֹנָה בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, מִתְחַבְּרוֹת לְפָרֵשׁ דְּבָרִים סְתוּמִים.

מִתִּי? בְּשַׁבְעַתֵּיכֶם, לְמַנְיָן שְׂאֵתֶם מוֹנִים. שְׁכַל שְׂעָה שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים חֲשׁוֹבִין לְחֲדָשִׁים וְזַמְנִים, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַן תְּכָה תוֹף אוֹתָם רְקִיעִים, וּמַעֲבִיר כְּרוֹז: הִנֵּה בְנֵי לְמֶטָה, קַדְשׁוֹ הַחֲדָשׁ, קַדְשׁוֹ זְמַן, הַתְּקַדְשׁוֹ כָּלְכֶם לְמַעְלָה! וְעוֹשֶׂה לְכָל הַחֲלִילוֹת שְׁבַשְׂמִים שְׂמִתְקַדְשִׁים כְּאַחַד בְּעַם הַקְּדוֹשׁ, וְכֻלָּם שׁוֹמְרִים כְּאַחַד שְׂמִירָה אַחַת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּשַׁבְעַתֵּיכֶם, לְמַנְיָן שְׂאֵתֶם מוֹנִים אוֹתָם שְׁבַע שַׁבְּתוֹת.

וְאִזְ מוֹשֵׁף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּשַׁכָּה שֶׁל שְׁבַע מְדַרְגוֹת לְמֶטָה בְּאוֹתָהּ מְדַרְגָּה שְׂמִתְאֲחַדַת בְּהֵן, בְּאֵלוּ שְׁבַע שַׁבְּתוֹת. (בְּאוֹתָן שְׁבַע שַׁבְּתוֹת. וְאִזְ מוֹשֵׁף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַמְּשַׁכָּה שֶׁל שְׁבַע מְדַרְגוֹת שְׂלֹמֶעֱלָה בְּאוֹתָהּ מְדַרְגָּה שְׂלֹמֶטָה שְׂמִתְאֲחַדַת בְּאֵלוּ שְׁבַע שַׁבְּתוֹת). [אם תֵּאמַר, וְהָרִי שֶׁשׁ הֵן וְלֹא יוֹתֵר - אֵלָּא כְּאֲשֶׁר אִמָּא יוֹשְׁבַת עַל הָאֲפֻרֹחִים וְנִמְצָאָת רֹכְבַת עֲלֵיהֶם, וְאַנּוּ מְשַׁלְחִים אוֹתָהּ וְלוֹקְחִים אֵלֶיהָ הַשְּׂשָׁה בְּנִים בְּזוֹ הַמְּדַרְגָּה שְׂלֹמֶטָה, לְקַיֵּם שְׂנֵאֲמַר (דברים כב) שִׁלַּח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים וְגו'.

רַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר, בְּיוֹם זֶה